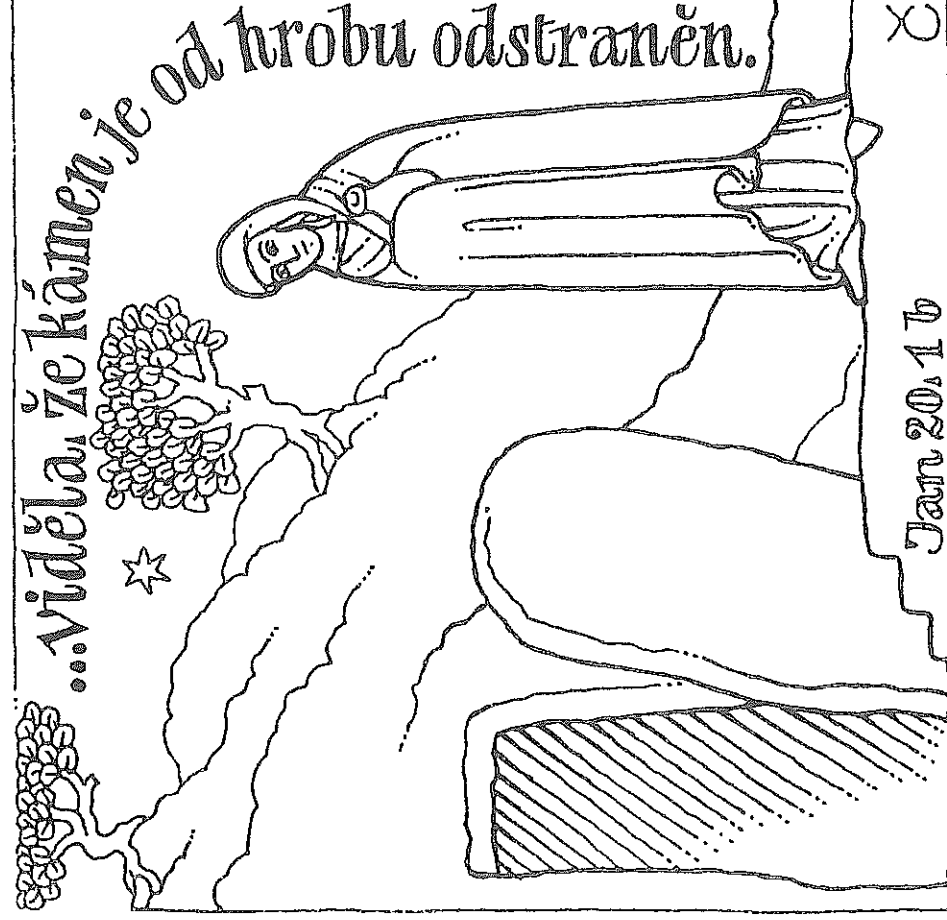

FARNÍ ZPRAVODAJ

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží hod velikonoční

Český Krumlov – 16. 4. 2017

16 / 2017

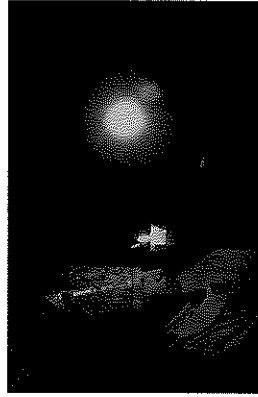

Slavnost
Zmrtvýchvstání
Páně

Evangelium
1 Jan 20, 1-9

Světlo Kristova nás vtahuje do nového života

Pascha je slavností nového stvoření. Ježíš vstal z mrtvých a už neumírá. Otevřel bránu do nového života, který nezná nemoc, ani smrt. Vtáhl člověka do samotného Boha. „Člověk jak je (*dosl. tělo a krev*), nemůže mít účast v Božím království“, řekl Pavel v *prvním listu Korintánům* (15,50). Církevní spisovatel Tertulián měl ve třetím století odvahu napsat ve vztahu ke Kristovu a našemu vzkříšení: „Tělo a krev, důvěřujte, dostalo se vám díky Kristu místa v nebi a v Božím království“ (CCL II 994). Člověku se otevřela nová dimenze. Stvoření se zvětšilo a rozšířilo. Pascha je den nového stvoření a právě proto začíná liturgie církve tento den u starého stvoření, abychom se naučili dobře chápat to nové. Proto se zahajuje liturgie Slova o Velikonoční vigílii čtením o stvoření světa. V tomto kontextu jsou obzvláště důležité dvě věci. Za prvé, že stvoření je prezentováno jako celek, jehož součástí je fenomén času. Sedm dní tvoří obraz celku, který se rozvíjí v čase. Dny jsou řazeny ve vztahu k sedmému dni, který je dnem svobody všech tvorů ve vztahu k Bohu i vzájemně mezi sebou. Stvoření je tudíž orientováno ke společenství Boha a tvorstva a existuje jako prostor odpovědi na obrovskou Boží slávu, jako setkání lásky a svobody. Za druhé, církev při vyprávění o stvoření během Velikonoční vigílie naslouchá zejména první větě: „Bůh řekl: Bud' světlo!“ (Gen 1,3). Vyprávění o stvoření symbolicky začíná stvořením světla. Slunce a měsíc jsou stvořeny až čtvrtého dne a označeny za svítlny, které Bůh umístil na nebesa. Tím jsou zbaveny božského charakteru, který jim připisovaly velké náboženské tradice. Ne, vůbec to nejsou bohové. Jsou to zářící tělesa, stvořená jediným Bohem. Předchází je však světlo, které v přirozenosti stvořeného bytí odráží Boží slávu.

Co tedy tvrdí příběh o stvoření? Že světlo umožňuje život, umožňuje setkání, umožňuje komunikaci. Umožňuje poznání, přístup k realitě, k pravdě. Umožněním poznání je umožněna svoboda i pokrok. Zlo se skrývá. Světlo je proto také vyjádřením dobra, které je září a vytváří zář. Je dnem, kdy můžeme jednat. Fakt, že Bůh stvořil světlo, znamená, že Bůh stvořil svět jako prostor poznání a pravdy, prostor setkání a svobody, prostor dobra a lásky. První materie světa je dobrá, bytí samo je dobré. A zlo nepochází z bytí, které je stvořeno Bohem, ale vzniká popřením. Je negací.

Velikonočního jitra prvního dne v týdnu, Bůh opět řekl: „Bud' světlo!“ Nejprve sestoupila Getsemanská noc, zatmění slunce při Ježíšově umučení a smrti, noc hrobu. Nyní je však opět první den. Celé stvoření začíná znovu. „Bud' světlo!“, říká Bůh, „a bylo světlo“. Ježíš vstává z hrobu. Život je silnější než smrt. Dobro je silnější než zlo. Láska je silnější než nenávisť. Pravda je silnější než lež. Temnota minulých dnů byla rozptýlena okamžikem, kdy Ježíš povstává z hrobu a stává se čirým světlem Božím. Nevztahuje se to však jenom k Němu a k temnotě oněch dní. Ježíšovým vzkříšením je nově stvořeno samo světlo. Táhne nás všechny za sebou do nového života vzkříšení a přemáhá každou formu tmy. On je novým Božím dnem, který platí pro nás všechny.

Ale jak k tomu může dojít? Jak může to všechno dosáhnout až k nám, aby to nezůstalo jenom slovem, ale stalo se realitou, do níž jsme vtaženi? Svátostí křtu a

vyznáním víry Pán postavil směrem k nám most, po kterém tento nový den přichází k nám. Tomu, kdo přijímá křest, Pán ve křtu praví: *Fiat lux* – bud’ světlo. Nový den, den nezničitelného života přichází také k nám. Kristus tě bere za ruku. Od této chvíle ti bude oporou a vstoupíš do světla, do pravého života. Proto starověká církev nazývala křest „*photismos*“ – osvícení.

Proč? Skutečně hrozivou temnotou je fakt, že člověk opravdu vidí a je schopen vidět a zkoumat hmatatelné, materiální věci, ale nevidí, odkud svět pochází a kam spěje; kam směřuje samotný náš život; co je dobro a co je zlo. Zatmění Boha a zatmění hodnot opravdu ohrožuje naši existenci i svět jako celek. Pokud Bůh a hodnoty, rozdíl mezi dobrem a zlem zůstanou v temnotě, pak všechna jiná osvícení, která nám dávají tak neuvěřitelnou moc, nejsou pouhým pokrokem, ale zároveň také hrozbami, které uvádějí do nebezpečí nás i svět. Dnes dovedeme naše města osvěcovat tak oslnivě, že už nejsou vidět hvězdy na nebi. Není to snad obraz problematiky našeho osvíceného bytí? Ve věcech materiálních známe a zmůžeme tak neuvěřitelně mnoho, ale nedovedeme již rozpoznat, co sahá nad to, tedy Boha a dobro. Proto je víra, která nám ukazuje světlo Boží, opravdovým osvícením, průnikem záře světla Božího do našeho světa, otevřením našich očí pravému světlu.

Drazí přátelé, rád bych nakonec dodal ještě jednu myšlenku o světle a osvícení. Církev o Velikonoční vigílii, v noci nového stvoření, prezentuje tajemství světla zcela zvláštním a docela skromným symbolem: velikonoční svíci. Je to světlo, které žije silou oběti. Svíce svítí a přitom se stravuje. Dává světlo tím, že se sama odevzdává. Podivuhodným způsobem tak znázorňuje velikonoční tajemství Krista, který odevzdává sebe samého a tím dává veliké světlo. Dále se můžeme zamyslet nad tím, že světlem svíce je oheň. Oheň je silou, která utváří svět, mocí, která proměňuje. Oheň dává teplo. Také tady se opět zviditelňuje Kristovo tajemství. Kristus, světlo, je oheň, je plamen, který spaluje zlo a proměňuje tak svět i nás samotné. „Kdo je mi nablízku, je blízko ohně“, zní jeden Ježíšův výrok, který nám podal Origenes. A tento oheň je současně teplem, nikoli studeným světlem, nýbrž světlem, ve kterém nám jde vstříc Boží vroucnost a dobrota. Velkolepý hymnus *Exsultet*, který zpívá jáhen na začátku velikonoční liturgie, nám velice citlivě podává ještě jeden aspekt. Připomíná, že svíce je produktem včel. A tím je do hry vtaženo celé stvoření. Ve svíci se tvorstvo stává nositelem světla. Podle mínění otců to však zahrnuje také narážku na církev. Spolupráce živého společenství věřících v církvi je něco jako spolupráce včel. Vytváří společenství světla. Ve svíci tak můžeme spatřit i narážku na nás samotné a na naše sdílení ve společenství církve, která existuje, aby mohlo Kristovo světlo osvěcovat svět.

Prosme nyní Pána, aby nám dal zakusit radost Svého světla a abychom se my sami stali nositeli Jeho světla a zář Kristovy tváře vstoupila skrze církev do světa.

emeritní papež Benedikt XVI.

Mše svaté v týdnu od 16. 4. 2017 do 23. 4. 2017 Český Krumlov:

- Pondělí** (17. 4.) ráno: za Marii Hermanovou, Annu Němcovou, Jitku Bláhovou, Janu Dvořákovou, Štěpána Kalianka a d. v. o.

(18. 4.)
Úterý (19. 4.) večer: za
Středa (20. 4.) večer: na dobrý úmysl
Čtvrtek (21. 4.) večer: za živé a zemřelé z rodiny Horynů, Lesyků a celé příbuzenstvo
Pátek (22. 4.) večer: za Václava a Marii Smetanovy, syna Václava a d. v. o.
Sobota (23. 4.) ráno: za farnost
Neděle

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>	<i>Neděle</i>
Český Krumlov	17. 4. 9:30P	18. 4.	19. 4. 17:00Ž	20. 4. 17:00Ž	21. 4. 18:00Ž	22. 4.	23. 4. 9:30P
Český Krumlov Klášter						16:00Ž	
Větřní	8:00Ž				17:00ZK		8:00ZK
Přídolí	11:15Ž						11:15VT
Věžovatá Pláně	11:15JT						11:15ZK
Kájov	8:00VT						8:00P
Hořice na Šumavě	8:00ZK						8:00VT

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. čtení: Sk 10, 34 – 43
2. čtení: 1 Kor 5, 6 – 8
Evangelium: Jan 20, 1 – 9

- Dnes, v neděli 16. dubna bude TV Noe vysílat od 12:00 hodin poselství papeže Františka „Urbi et Orbi“.
- Zároveň v tuto velikonoční neděli emeritní papež Benedikt XVI. se dožívá 90 let.
- Bohoslužby na velikonoční pondělí budou v našich farnostech v obvyklém čase tj. jako v neděli.
- Od neděle 16. dubna - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně do neděle 23. dubna - 2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství) v církvi slavíme tzv. velikonoční oktáv.
- V neděli 23. dubna je 2. neděle velikonoční – „in albis“ bílá neděle. Zároveň je to neděle Svátku Božího milosrdenství.
- V neděli 23. dubna v Českém Krumlově na Křížové hoře se bude konat od 15:00 hodin koncert duchovní hudby. Účinkuje Marie Balková – sólo zpěv a Gregoriánská schola sv. Anny.